

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

faculam in pectore, in dexteram mundi figuram, in sinistra vero mala aurea tria praeferebat: post eam tres puella, Charites Graeci, Latini Gratias dixere, nexu manibus nuda singula poma gestabant: auersis inuicem vultibus dona porrigentes: iugales quadrigae erant gemini cygni, totidemque columbae. Venerem hac imagine figurabat gentilitas: quae in omni mundo dominatur. Gratias illa comites habet, quae alternis obsequiis iunguntur: hoc vult nexus ille manuum. Vultus auertunt: quia beneficia non impropertant. Sed bono mysterio vana suberat religio, quam Carolus subuertit, instaurans in locum ecclesiam S. Stephani. Arcem autem eo loci fuisse comperio, cuius dominum postea dixere Burgrauium: nam illa etate incognitum erat hoc nomen. Crebris tamen habitatoribus frequens erat locus: piscatores potissimum crediderim, qui Albim fluium scrutarentur. Sed auertente se Karolo, venere Doadali: & odio nouae religionis omnia subuerterunt: & dispersis casisque habitatoribus, ecclesiam subruerunt. Deinde fideles capellam, quae hodie quoque creditur extare, excitarunt: permansitque locus in ditione episcopatus de Salingstede, nunc Osterwyck: quae ecclesia iam diu translata, floret in Halberstadio.

CAPVT XIII.

Annus erat LXXXII. post septingentos, cum Karolus iterum transmissis Rheno ad fontem Lupiae consedit, Saxonum constituens prouinciam ordinare. Conuenerunt ad eum frequentes ex utraque Saxonia proceres. Dwedekindus autem male sibi concius, non aderat: quem in locum venere regum oratores Sigefrudi Danorum & Cacanni Hunorum, qui & Auares. Dani miserant Alidem & Asmundum: quibus

pro

pro tempore dato responso redeunt. Cacannus autem & Bigarus, non tam pacata meruere responsa, quod genti bellum inferre rex destinasset. Sed cum rebus, ut putabat, bene constitutis, in Franciam rediret, & edekindus facile in sententiam suam retraxit congentiles ad rebellionem. Interea rex eius motus ignarus, Adelgisum, Grilonem, & Conradum duces suos, misit cum copijs in Sorabos & andalos, fisis Saxonum auxiliarijs armis, facile illis futurum, ut perduelliones superarent. Saxones vero iam aliam mentem induerant: & venientem Francorum legionem ad interneccionem deleuerunt. Rex iusta indignatione permotus, magnis iterum copijs redit in Germaniam: populus & edekindus succlamabat malorum caput, in eum resundens quicquid acciderat. Sed atrocitati facinoris parem poenam constituens, quatuor millia noxiorum gladio ferriri iussit & quingentos: Magnus profecto numerus, qui legibus poenam daret. Sed voluit sceleratissimo facinori statuere exemplum, & suum non deesse supplicium. Sequenti anno cum se iterum commouerent Saxones toties victi, iterum comprimuntur: & ad Padeburnam iterum agmine congregato, misit filium Karolum in eos, qui aliquot praelijs feliciter in illos dimicauit: Et durauit ea rebellio in annum vsque octogesimum quintum. Quo tempore in Bardewicum descendens rex, interposita regia fide, euocauit & Albiorem, qui ultra Albim dominaretur: & mansuetudine sua rex fregit ambos, ut ceruicem Christo inclinarent: exinde iam rebus pacem sperans. Sed ne quid regi intentatum remaneret, misit naualem exercitum in Britanniam, quam dudum Angli Saxones occupauere: Dux erat nunc Adolphus mensa regia prepositus: is vbi gen-

tem exterruit, acceptis obsidibus, quod in fide regis essent, redit ad dominum suum *Wormatiam*: qui inde Romam iam tertio ire contendit, quod ducem Beneuentanum ex Longobardis audiret rebellare. Natale Domini celebrauit apud Florentiam, à se renouatam urbem. Sed tum, quod antè significauimus, venienti cum exercitu dux obuiam misit obsides filios cum sacramentis, se deinde in potestate regis futurum. Exinde verò Saxonia, pacato *Wedekindo*, quietiora inuenit tempora.

CAPVT XIII.

CVM iam antè diuisis locis per Saxoniam rex aliquot constituisset episcopatus, in *Osnaburga*, in *Salingstede*, inq³, *Padeburna*: anno tandè *LXXXVIII*. *Bremensem* erexit ecclesiam: vt esset suffraganea *Coloniensi*: in quam ordinatur episcopus *Willehadus*, natione *Anglus*: qui multis iam annis in maritimis eius regionis Christi Euangelium disseminauit. In persecutione, quam excitauit *Wedekindus*, vix ipse elabatur, cum discipuli eius diuersis locis occumberent pro Christo. Vnde Dei confessor maius sitiens lucrum animarū, Euangelicum compleuit praeceptum, de ciuitate fugiens in ciuitatem: dispersisq³, ad predicandum socijs, ipse Romam cum *Ludgero* adiit: vbi sanctissimi Papæ *Hadrani* consolatione releuati, *Ludgerus* ad professionē ordinis sancti *Benedicti* in montem *Casium*, *Willehadus* in *Galliam* ad sepulcrū sancti repedauit *Willebrodi*. Itaq³ biennio vterque conclusi, contemplationi institerant & orationi, magni Saxonie futuri apostoli: orantes interim pro persecutoribus, & gente Saxonū, nè iactum in eos fidei semen, inimicus homo *Zizanijs* opprimeret. Quo tempore *Wedekindus* author, vt diximus,